

10 výchovných chýb, ktoré robia aj tí najlepší rodičia

Jana Antalová

Autor článku

Kedysi ste si spolu s manželom, budúcim otcom svojich detí, predsavzali, že budete milujúcimi a schopnými rodičmi. Časom sa však ukázalo, že táto vysnívaná predstava nie je až tak ľahko dosiahnuteľná. Ale nemajte výčitky svedomia, aj tí najláskavejší a najsvedomitejší rodičia vo výchove robia chyby. Nikdy však nie je neskoro na to, aby sme si ich uvedomili a riešili situácie inak. A akých 10 výchovných chýb sa rodičia najčastejšie dopúšťajú?

1. Podvedome aplikujeme výchovu svojich rodičov, ktorá nemusí byť vôbec dobrá.

Ako zistíte, že vychovávate svoje deti ako vaši rodičia vás? Odpoveď je jednoduchá: pristihnete sa pri tom. Ak si dokážete tento proces uvedomiť, zároveň viete zrkadlovo pochopiť pocity svojho potomka, pretože ste ich už raz zažili na sebe. A cestou uvedomenia a odhalenia môžete prístup zmeniť. Či si to priznáme, alebo nie, vychovávame svoje deti podľa zvykov a hlboko prameniacych vzorcov vlastného detstva. Poznáte to, ráno nestíhate do práce a deti do školy a pristihnete samú seba, ako vrieskate na horné poschodie a kričíte a kričíte. Skutočný zlom nastane, ak pri tom spoznáte v sebe svojich rodičov. Vďaka tomu môžete začať veci meniť.

2. Zabúdame sa ospravedlňovať

Vychovávame svoje deti podľa aktuálnych pocitov a nálad. Niekedy napríklad na dieťa zvýšime hlas, pretože sme jednoducho unavení. Nie je to spravodlivé, ale je to pochopiteľné. Viete, čo je najťažšia úloha rodičovstva? Reflektovať vlastné správanie a vedieť prežívať prítomný okamih a reagovať len na to, čo sa deje v danej chvíli. Vymedzuje hranice s láskou a nezabúdajte sa s deťmi uzmierniť a ospravedlniť, keď urobíte chybu. Výchova sa tak stane vašou spoločnou záležitosťou.

3. Sme vo výchove priveľmi benevolentní

Čo ak dieťa otvorene vzdoruje proti príkazom svojich rodičov? Aj keď svoje deti milujete bezhraničnou láskou, potrebujú mať určené svoje limity, aby vedeli kadiaľ kráčať. Paradoxom detstva je, že v rámci vymedzených hraníc sa dieťa cíti bezpečne. Niektoré deti sa rodia s tolerantným, trpezlivým a poddajným postojom. Nie je ich veľa, ale vraj existujú. Deti si začínajú preverovať autoritu svojich rodičov už medzi 7 – 14 mesiacom života. Občas neposlúchnu príkazy svojich „nadriadených“, aby si otestovali rodičovské vodcovské sklony. Hlavne zachovajte rozvahu a nenechajte sa zatahnúť do mocenskej hry s názvom: Kto je vlastne šéf? Dieťa je potrebné trpezlivo učiť poslušnosti, ale bez toho, aby sme čakali, že sa bude správať ako dospelé.

4. Nedefinujeme jasne svoje očakávania

Na svete existujú posvätné miesta, kde neplatia bežné pravidlá a vaše deti sa správajú akoby bez obmedzení. OBCHODY. Naša rada pred ich návštevou preto znie: Už po ceste do obchodu presne vyjadrite, čo očakávate a dajte svojej ratolesti jasne najavo, že to myslíte vážne. Pri výchovnom zásahu sa obávate, čo si pomyslia druhí, pretože cítime, že posudzujú, akí ste rodič? Voči dieťaťu však nie je spravodlivé, keď sa chováme inak, ako keď sa nikto nečíta. Keby vedelo vyjadriť svoje pocity ako dospelák, vyzeralo by to takto: „Mami, neponižuj ma!“ Odolajte pokušeniu byť prísnejší ako inokedy. Ak už musíte výchovne zasiahnuť na verejnosti, vezmite do úvahy pocity dieťaťa. Predstavte si, ako by bolo vám, keby vás pred ostatnými ľuďmi začal neustále hlasne napomínať váš muž? Alebo si spomeňte na svoje detstvo, čo ste vtedy cítili k svojim rodičom?

5. Zabúdame deti nechávať objavovať svet aj samé

Mamy nie sú animátorky svojich ratolestí. Dieťa sa musí postupne naučiť, že keď si s maminkou doskladá puzzle, musí ísť navariť obed. Pokojne mu všetko vysvetlite: „Teraz sa spolu zahráme a potom pôjdem žehliť, súhlasíš?“ Dieťaťu tak venujete pocit dôležitosti a zároveň pochopenie, že máte aj iné povinnosti. Postupne si prirodzene zvykne na režim, že keď sa venujete domácnosti, nemôžete sa mu plne venovať. Dieťa by sa malo vedieť zahrať aj samé a spoznávať ako veci, ktoré má na dosah fungujú.

6. Mýlime si dôslednosť s prísnosťou

Dôslednosť znamená pôsobiť z uceleného názorového výchovného hľadiska. Je dôležité dodržať vypovedané slovo, aby deti vedeli, čo od nich očakávame. Ak bude vaše dieťa zlostné, zahrajte sa na mamu detektívku a skúmajte, aké pocity mohli vyvolať detskú podráždenosť. Ktorá potreba nebola naplnená? Bolo to sklamanie, hlad alebo nevenovaná pozornosť? Nezabúdajte na pokojnú, ale ráznu, intonáciu hlasu.

7. Zabúdame, že deti potrebujú našu pomoc, keď sa prestanú ovládať

Ak je dieťa rozčúlené, alebo má záchvat hnevu, je to chvíľa, kedy nás najviac potrebuje! Potvrdíte tým platnosť jeho pocitov a naučíte ho láskavej empatii. Ak sa dieťa neovláda, nie je najvhodnejšia chvíľa na rázne presadzovanie pravidiel. V rozrušení urobíme dieťaťu kázanie, s fatálnymi výrokmi prejdeme k desivým zákazom a príkazom, ktoré do výchovy nepatria. V detskej duši tak vytvárajú nebezpečný pocit, že rodič je nepriateľ! Keď sa s vašou pomocou upokojí, je vnímavejší a lepšie si dokáže vysvetlením zobrať ponaučenie. Nie bojte sa, detské správanie nie je fixné a neznamená, že to tak ostane. K istým vývojovým fázam dieťaťa si prichystajte čokoládu na nervy, lebo budú na prasknutie. Verte nám, nie ste v tom sami J

8. Zabúdame veriť vlastnej intuícii

Ako správne vychovať svoje dieťa? Internet, knižnica, dobré mienené rady svokry? Ukladáme si informácie, ako to chodí vo vedľajších rodinách, počúvame 100% rady od príbuzných a kamarátov.

Je dôležité, aby sme svoje deti nevychovávali tak, ako nám odporúča niekto iný. Prečo? Vy máte doma inú osobnosť! Počúvajte svoj nástroj intuície a využite pozorovacie schopnosti. Vyformujte si vlastný model výchovy podľa toho, čo by sa mohlo hodiť do vašej rodiny.

9. Zabúdame chváliť

Ako sa cítite vy, keď vás pochváli šéf za skvele odvedený teambuilding? Susedka, ako dnes žiarite? Alebo partner, aká ste príťažlivá v novej sukni? Celý deň máte dobrú náladu. Ako sa cíti dieťa, keď ho pochvália? Zdravé sebavedomie budujú rodičia! Mama a otec sú pre dieťa bohovia, sú symbolom toho, ako to vo svete funguje. Dieťa si musí najprv v bezpečí domova vybudovať svoje sebahodnotenie a až potom môže vykročiť do sveta.

10. Zabúdame, že aj my sme boli deťmi

Ponechajme deťom ich detstvo. Nehnevajme sa za veci, ktoré k nemu patria. Kúpme im gumáky a pršiplášte a nemusíme nadávať, že sú opäť mokré a špinavé. Keď si zoberú jahodový jogurt a kreslia ním po podlahe ako na plátno, nekričme tak, že sa bude otriasať celý dom. Aj na „katastrofách“ tohto typu sa možno občas zabaviť. Kto vie, možno máme doma budúceho Picassa, ktorého predstavivosť je neuveriteľná. Veci sa vyperú, podlaha utrie, dieťa okúpe. Aj napriek tomu, že to zvrätne zámerno „sa“, sme vlastne MY. Jediné, čo ostane v spomienkach na detstvo našich dospelých detí, je úsmev mamy, otca a to, ako sme sa pri nich cítili.

Zdroj : <https://eduworld.sk/cd/jana-antalova/1638/10-vychovnych-chyb-ktore-robia-aj-ti-najlepsi-rodicia>